

[Ministeren for skatter og afgifter]

under udvalgsbehandlingen af et givet afgiftsforslag. Men når vi denne gang mener, at det vil være helt urimeligt og uheldigt, så skyldes det jo, at det desværre – og jeg vil godt understrege ordet desværre – ikke er et afgiftsforslag, der kommer som et lyn fra en klar himmel. Tværtimod – og det tror jeg også godt fru Kirsten Jacobsen vil erkende – har man ved omtale af forslaget haft en række uger til at indstille sig på det resultat, der nu foreligger. Derved adskiller situationen sig væsentligt fra tilsvarende tidligere situationer.

Jeg kender meget vel situationen i København og på Frederiksberg, også fra henvendelser fra Dansk Ejendomsrådgiverforening, men jeg må igen holde for, at det ikke ændrer den principielle stilling til datoen, særlig fordi man altså har haft kendskab til dette forslag i væsentlig længere tid, end det normalt er tilfældet med afgiftsforslag.

Derefter vil jeg sige til fru Bodil Liventhal, at hvis begrundelsen for at gå imod forslaget er den, fru Bodil Liventhal nævnte, så er jeg sikker på, at CD vil støtte forslaget, for dette forslag har ikke spor med bestående ejere, hverken i parcelhuse eller i ejerlejligheder, at gøre. Som hr. Ole Olsen meget rigtigt sagde, retter det sig mod selve udstykningen af en udlejningsejendom i ejerlejligheder. Det vil altså sige, at CD vel ikke udstrækker sin betydelige beskyttelse af de særinteresser, man hidtil har beskyttet, til udstykkere af ejerlejligheder, hvor der ofte opstår en meget betydelig gevinst. Da det altså ikke drejer sig om nuværende ejere, hverken af den ene eller af den anden kategori, så er jeg sikker på, at CD må støtte forslaget, hvis ikke der er andre begrundelser.

Over for hr. Waldorff skal jeg bare konstatere, at man altså principielt går imod det pågældende forslag. Man havde foretrukket en situation, hvor forslaget ikke var blevet fremsat, og man havde foretrukket en situation, hvor man ikke på det område inddrager 100 mill. kr. Det er tankevækkende, og det vil, også i forbindelse med fremtidige udgifter, næppe blive det sidste ord om denne sag.

(Kort bemærkning).

Ole Olsen (SF):

Nu fik jeg klarlagt af hr. Waldorff, at det altså ikke var et overvæltningssynspunkt, det

var et moralsk synspunkt. Hvis moralske synspunkter skal gøres gældende over for denne 2½ pct.s afgift, må de vel også gøres gældende over for kapitalvindingskat og almindelig indkomstskat. Jeg forstår på hr. Waldorff, at når det er sådan nogle uærbare penge, så befinder de sig bedre i spekulanternes eller udstykkernes lommer, end de befinder sig i det offentlige lomme. Jeg tager standpunktet til efterretning, jeg skal ikke glemme det. Det er meget rart med hensyn til fremtiden at få det fastslået fuldstændig klart.

Kaj Hansen (DKP):

Hr. Waldorff ved, at vi er absolutte modstandere af udstykning af ejerlejligheder, det var en af de første sager, vi rejste i dette folketing. Der er ingen, ikke engang forslagsstillerne, der har påstået, at dette skulle lægge nogen som helst bremse på udstykningen af ejerlejligheder. Det er en helt anden sag, det drejer sig om. Hr. Wilhjelm og jeg rejser land og rige rundt og fortæller, at der er en fortjeneste ved salg af en ejerlejlighed på 130.000 kr. eller mere i dag. Jeg har forstået på hr. Waldorff, at denne fortjeneste er helleg, den må ikke røres.

(Kort bemærkning).

Waldorff (VS):

Jeg skal love for, at skatteministeren har fået sig en god opbakning her. Skatteministeren glemte lige præcis én ting, da han karakteriserede VS' holdning, nemlig at VS helst havde set, at der faktisk ikke foregik en udstykning i ejerlejligheder. Jeg tror ikke, det var helt tilfældigt, at skatteministeren lige præcis ikke fik den del af det med, for det er selvfølgelig det, det drejer sig om, nemlig hvorvidt man faktisk ønsker at bekæmpe ejerlejlighedsudstyknings effektivt, eller om man ikke gør det. Vi noterer, at socialdemokratiet ikke gør det, og vi skal ikke hjælpe til med at tilsløre det forhold ved at lade, som om man griber ind over for nogle kapitalgevinster, hvor det overhovedet ingen virkning har.

Diskussionen om, hvor afgifterne bliver væltet hen, om det bliver på sælger eller køber, er faktisk ikke af voldsom stor interesse. Jeg tror selv, at det hovedsagelig vil være sælgerne, der kommer til at bære afgifterne.